

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — *Gerechthof te Arnhem* — Wykładnia rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1) oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 141, s. 1) — Zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych systemów pomocy — System płatności jednolitych — Przeniesienie uprawnień do płatności — Obowiązki dzierżawcy i wydzierżawiającego

Sentencja

Prawo wspólnotowe nie zobowiązuje dzierżawcy do wydania wydzierżawiającemu, po wygaśnięciu umowy dzierżawy, dzierżawionych gruntów wraz z uprawnieniami do płatności ustanowionymi na tych gruntach lub z nimi związanymi ani do zapłaty wydzierżawiającemu wynagrodzenia.

(¹) Dz.U. C 6 z 10.1.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 stycznia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Łotwa) — Alstom Power Hydro przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-472/08) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 18 ust. 4 — Krajowe przepisy wyznaczające trzyletni termin przedawnienia na zwrot nadpłaty VAT)

(2010/C 63/21)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alstom Power Hydro

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Przedmiot

Wniosek o wydanie przeczenia w trybie prejudycjalnym — *Augstākās tiesas Senāts* — Wykładnia art. 18 ust. 4 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 23) — Przepisy krajowe ustanawiające trzyletni termin na wniesienie wniosku o zwrot nadpłaconego podatku

Sentencja

Art. 18 ust. 4 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, takim jak przepisy będące przedmiotem sporu przed sądem krajowym, wyznaczającym trzyletni termin przedawnienia na wystąpienie z wnioskiem o zwrot nadpłaty podatku od wartości dodanej nienależnie pobranej przez organy administracji skarbowej tego państwa..

(¹) Dz.U. C 327 z 20.12.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 stycznia 2010 r. wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz przeciwko Finanzamt Dresden I

(Sprawa C-473/08) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. j) — Zwolnienie — Nauczanie prywatne przez nauczycieli obejmujące edukację szkolną i uniwersytecką — Usługi świadczone przez niezależnego nauczyciela w ramach kursu ustawicznego szkolenia zawodowego organizowanego przez podmiot trzeci)

(2010/C 63/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sächsisches Finanzgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz

Strona pozwana: Finanzamt Dresden I

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sächsisches Finanzgericht — Wykładnia art. 13 część A ust. 1 lit. j) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwolnienie obejmujące „nauczanie prywatne przez nauczycieli obejmujące edukację szkolną i uniwersytecką” — Nauczanie przez dyplomowanego inżyniera w ramach kursów dokształcania w szkole prywatnej prowadzących do nadania kwalifikacji w ramach specjalizacji podyplomowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej inżynierom i architektom — Świadczenie w sposób ciągły usług nauczania i równoczesne wykonywanie zadań w zakresie zarządzania niektórymi cyklami szkolenia — Pobieranie wynagrodzenia również w przypadku anulowania kursu w razie braku zapisów

Sentencja

- 1) Wykładni art. 13 część A ust. 1 lit. j) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, należy dokonywać w ten sposób, że świadczenie polegające na nauczaniu, wykonywane przez dyplomowanego inżyniera w mającym formę prywatnoprawnego stowarzyszenia instytucie kształcenia, w ramach cykli szkoleń kończących się egzaminem, dla uczestników, którzy uzyskali już przynajmniej tytuł architekta lub inżyniera po ukończeniu instytutu szkolnictwa wyższego, względnie uzyskali inne równoważne wykształcenie, może stanowić „nauczanie [...] obejmujące edukację szkolną i uniwersytecką” w rozumieniu tego przepisu. Działalność inna niż w charakterze nauczyciela sensu stricto może również zostać uznana za takie nauczanie, pod warunkiem że jest wykonywana w ramach przekazywania wiedzy i umiejętności pomiędzy nauczycielem a uczniami lub studentami w zakresie edukacji szkolnej lub uniwersyteckiej. W niezbędnym zakresie do sądu krajowego należy weryfikacja, czy wszystkie z rozpatrywanych przed sądem krajowym rodzajów działalności stanowią „nauczanie” obejmujące „edukację szkolną i uniwersytecką”.
- 2) Wykładni art. 13 część A ust. 1 lit. j) tej dyrektywy należy dokonywać w ten sposób, że w takich jak rozpatrywane przed sądem krajowym okolicznościach, osoba — taka jak Thomas Eulitz, będący współnikiem w spółce, która wniosła skargę do sądu krajowego, świadczący usługi jako nauczyciel w ramach kursów kształcenia organizowanych przez podmiot trzeci — nie może zostać uznana za osobę nauczającą „prywatnie” w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 44 z dnia 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 29 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-22/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Polityka energetyczna — Ekonomia energii — Dyrektywa 2002/91/WE — Charakterystyka energetyczna budynków — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2010/C 63/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Schima i L. de Schieter de Lophem, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia lub powiadomienia w przewidzianym terminie o przepisach niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 1, s. 65)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w przewidzianym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 15 ust. 1 tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.4.2009.